U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **M. F.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje,** se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2017, č. j. KUZL-80774/2016, sp. zn. KUSP-80774/2016/PŽÚ/Do, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 2. 2018, č. j. 22 A 10/2017 - 174,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného unesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým bylo dle § 50d odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), rozhodnuto o účinnosti doručení usnesení krajského soudu ze dne 21. 12. 2017, č. j. 22 A 10/2017 - 131. Tímto usnesením krajský soud pro nezaplacení soudního poplatku zastavil řízení o žalobě ve shora uvedené věci a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Krajský soud konstatoval, že soudní písemnosti byly stěžovateli doručovány na adresu X, kterou sám ve svých jednotlivých podáních uvedl jako adresu korespondenční. Omluvitelným důvodem pro vyslovení neúčinnosti doručení není sama o sobě skutečnost, že se adresát v době doručování na adrese nezdržoval, neboť adresát je povinen (dle § 46a odst. 3 o. s. ř.) bez zbytečného odkladu soudu sdělit změny veškerých skutečností významných pro doručování, a rozpor mezi adresou faktickou a adresou pro doručování nemůže adresát využít ke svému prospěchu.

[3] Byť krajský soud při svých úvahách přihlédl ke zdravotním problémům uváděným stěžovatelem a jeho sdělení, že od poloviny prosince 2017 podstoupil různá vyšetření v Praze, nemůže se v tomto případě jednat o omluvitelný důvod, pro nějž by bylo možné

vyslovit neúčinnost doručení rozhodnutí. Takovým omluvitelným důvodem může být např. náhlá hospitalizace či nečekaná služební cesta.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s. Současně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[5] Namítá, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li zákonem stanoveno jinak.

[6] V daném případě podle jeho názoru nejde ani o rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení dle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s., ani o rozhodnutí, které je dle své povahy dočasné dle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.

[7] Uvádí, že krajský soud nemohl o jeho návrhu rozhodovat, neboť usnesením sp. zn. 22 A 10/2017 již řízení o žalobě zastavil. Proto má o jeho návrhu (podrobně rekapitulovanému v kasační stížnosti) na neúčinnost doručení rozhodnout v rámci kasační stížnosti NSS.

[8] Stěžovatel žádá soud, aby výzvy k případnému doplnění kasační stížnosti byly zaslány ustanovenému zástupci, a uvádí, že v případě potřeby kasační stížnost doplní o další lékařské zprávy. V rámci závěrečného návrhu žádá o zrušení napadeného usnesení č. j. 22 A 10/2017 - 174, vyslovení neúčinnosti doručení usnesení č. j. 22 A 10/2017 - 131, jeho zrušení a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud nerozhodoval o požadovaném osvobození stěžovatele od soudních poplatků, ani o jeho návrhu na ustanovení zástupce z řad advokátů, protože kasační stížnost nemůže být zjevně úspěšná (srov. § 36 odst. 3 s. ř. s.).

[10] Podle dlouhodobé judikatury Nejvyššího správního soudu patří usnesení o návrhu účastníka řízení na prohlášení doručení rozhodnutí za neúčinné mezi rozhodnutí upravující vedení řízení, proti kterému je dle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. kasační stížnost nepřípustná. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé (viz např. usnesení NSS ze dne 25. 8. 2010, č. j. 3 Ans 13/2010 - 109).

[11] Při posouzení včasnosti kasační stížnosti podané proti rozhodnutí krajského soudu, jehož účinné doručení bylo návrhem účastníka zpochybněno, není totiž Nejvyšší správní soud vázán usnesením krajského soudu o tomto návrhu a sám si posuzuje, kdy, případně zda vůbec, bylo rozhodnutí krajského soudu doručeno. Usnesení krajského soudu o návrhu na prohlášení neúčinnosti doručení proto nemá vliv na rozhodnutí o kasační

stížnosti, resp. na to, zda bude jako včasná projednána. Odnětí možnosti brojit proti tomuto usnesení kasační stížností tak účastníka řízení v jeho právech žádným způsobem nezkracuje.

[12] Takto přesně bylo postupováno i ve věci vedené NSS pod sp. zn. 4 As 22/2018, v rámci které byla posuzována kasační stížnost stěžovatele proti rozhodnutí krajského soudu č. j. 22 A 10/2017 - 131, o zastavení řízení o žalobě, jehož účinné doručení stěžovatel zpochybňuje v projednávané věci. NSS kasační stížnost stěžovatele dne 9. 5. 2018 odmítl pro opožděnost, nicméně v rámci posouzení její včasnosti se jako předběžnou otázkou podrobně zabýval rovněž návrhem stěžovatele na určení neúčinnosti doručení napadeného usnesení podle § 50d o. s. ř. Jakkoli byl tento návrh vyhodnocen jako nedůvodný, stěžovatel nebyl žádným způsobem zkrácen na svém právu na spravedlivý proces, neboť jeho návrh byl soudem náležitě věcně posouzen.

[13] Pro úplnost soud uvádí, že na přípustnost kasační stížnosti nemá vliv chybné poučení krajského soudu v konkrétní věci o možné přípustnosti kasační stížnosti, je-li podle zákona kasační stížnost nepřípustná (viz usnesení NSS ze dne 25. 11. 2004, sp. zn. 3 Ads 37/2004, č. 737/2006 Sb. NSS).

[14] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. jako nepřípustnou odmítl. O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné žádné opravné prostředky.

V Brně dne 15. května 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu